

ВИРОЩУВАННЯ КУКУРУДЗИ — ударний комсомольський фронт ЗА ДІЛО, ТОВАРИШІ!

Дорогі товариші комсомольці і комсомолки, юнаки та дівчата Радянського Союзу!

Небувале трудове і політичне піднесення, величезний ентузіазм, бажання працювати якнайкраще викликали у кожній радянській людині історичні рішення січневого Пленуму Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

У Києві і Ростові-на-Дону, Тбілісі і Воронежі, Москві, Свердловську і Новосибірську трудівники села намітили конкретні шляхи створення у нас в країні достатку продуктів землеробства і тваринництва, з великою увагою слухали чудові, сповнені непохитної впевненості у перемозі комунізму, у творчій здібності трудящих, у невичерпні можливості нашого ладу промови Микити Сергійовича Хрущова, його ділові поради по дальшому піднесенню сільського господарства.

Друзі! Запам'ятайте: нашій державі потрібні щороку близько 4 мільярдів 200 мільйонів пудів зерна, 50 мільйонів тонн молока, 13 мільйонів тонн м'яса.

Це наказ партії. Це наша бойова програма!

Молодє покоління, окрилене величезним довір'ям і підтримкою рідної партії, Микити Сергійовича Хрущова, з небувалым ентузіазмом розгортає боротьбу за високі врожаї, за збільшення надобів молока, виробництва м'яса.

Де ж той чудовий клад, який принесе нам достаток? Партія вказала на нього: головним резервом збільшення виробництва зерна, молока, м'яса є кукурудза, найвищого врожайності, найбільш надійна культура. Якщо лише в південних районах країни виростити не менше 50 центнерів зерна кукурудзи на круг, то держава одержить додатково більше мільярда пудів товарного зерна. А кукурудзу ж на зерно можна вирощувати і в багатьох інших районах країни! Але не лише зерном вичерпуються всі можливості цієї чудової культури. 500 центнерів зеленої маси кукурудзи з кожного гектара — це 80 центнерів молока, або 3,5 центнера масла, або 8 центнерів яловичини. Завдяки кукурудзі можна масти стільки зерна і силосу, скільки потрібно для громадського тваринництва. Ось яка вона чудесниця! Кому, як не нам, молодим, варто потрудитися заради вирощування високіх урожаїв кукурудзи!

IX пленум ЦК ВЛКСМ, який обговорив питання про участь молоді у виконанні рішень січневого Пленуму ЦК партії, оголосив боротьбу за «велику кукурудзу» ударною справою всього Ленінського комсомолу, усіх молодих трудівників країни.

На селі трудиться близько чотирьох мільйонів комсомольців, серед яких понад сто тисяч агрономів, інженерів, зоотехніків; понад мільйон юнаків та дівчат мають середню освіту. Ось яка в нас на селі багата сільська сила! «Якщо наша молодь, — говорив М. С. Хрущов, — не лише із запалом, але і з великими знаннями, які вона має, активно включиться в боротьбу за дальше піднесення сільського господарства, то вона доб'ється великих результатів». Ця глибока віра партії в сили і здібності молодого покоління окрилює, кличе нашу юність на подвиги. Звершити подвиг, стати героєм сьогодні — це значить вдобути перемогу на ударному комсомольському фронті: на безмежних кукурудзяних полях.

Лінія цього фронту пролягає від берегів Чорного моря до Прибалтики, від берегів Дністра і Буга до Тихого океану.

І всюди на кукурудзяних полях яскраво горять маяки трудової слави, на які тримають курс мільйони молодих трудівників радянського села. З гордістю і повагою вимовляють у нашій країні ім'я ланкової Євгенії Олексіївни Долинок, простої української колгоспниці. Її ланка за останні шість років щороку збирала по 150—160 центнерів зерна кукурудзи з кожного гектара. Навіть у минулому, найбільш засушливому, році одержано по 167 центнерів зерна. За трудові подвиги на кукурудзяному фронті Євгенії Олексіївни присвоєно звання дівчи Героя Соціалістичної Праці. Земляки обрали її депутатом Верховної Ради республі-

ки. Молоді кукурудзіводи з любов'ю називають Євгенію Олексіївну своїм учителем, своєю матір'ю.

Два роки тому училася в народній академії пензенська ланкова Люба Перегудова, і не марно: на пензенських суглинках її механізована ланка збрала по 26 центнерів зерна і 513 центнерів зеленої маси кукурудзи. «Коли дбаєш про кукурудзу, — розповідає Люба, — то їй ніяка засуха і сухіві не страшні». Нинішнього року вона обіцяє виростити по 40 центнерів сухого зерна. І це там, де ніколи не вирощували кукурудзи на зерно!

Наша молодь прагне рівнятися на передових. По всій країні широко підхоплені лозунг українських комсомольців: «Станемо врівень з героями!». Імена простих юнаків і дівчат, вчора ще нікому невідомих, сьогодні з повагою і гордістю називає наш народ. Вони завоювали шану і славу своїм самовідданим трудом на кукурудзяному фронті.

Шляхами, перевіреними життям, обгрунтованими наукою, впевнено прийшли до високих урожаїв найкращі молоді кукурудзіводи країни: Марія Тимчук, Жєня Сабанчієва, Євдокія Куленіна, Ліда Пинзар, Петро Сапунов, Олександр Логвиненко, Олексій Лисичинков, Борис Кісієв, Турзун Ушуров та сотні їх ровесників. Їхній передовий досвід — наша опора. І той, хто бере цей досвід на озброєння, вміло застосовує його в своїх умовах, той — переможе.

Центральний Комітет комсомолу закликає вас, молоді друзі, допомогти трудівникам села виростити на кожному гектарі не менше 50—60 центнерів кукурудзяного зерна, 500—700 і більше центнерів зеленої маси. Запалюйте нові маяки передового досвіду, трудової доблесті!

Землероб не може зволікати. У ці передвесняні дні дорога кожна година. Недарма ж у народі говориться: весною їнуди на годину відстанеш — за день не наздоженеш.

По-господарському зустрічають весну комсомольські організації Кабардино-Балкарії. Там ще з осені під кукурудзу виведені і закріплені за ланками найродючіші ділянки, закінчується вивезення добрив. Стають у дозор комсомольські контрольні пости та інспекції, молоді кукурудзіводи озброюються передовою агротехнікою. Напередодні польових робіт комсомольські організації республіки проведуть огляд готовності до сівби кукурудзи, зроблять все для того, щоб одержати з кожного із 35 тисяч гектарів по 75—80 центнерів кукурудзяного зерна. Ще торік комсомольці і молодь Кабардино-Балкарії показали, на що вони здатні: на молодіжних ділянках було зібрано в середньому по 66 центнерів зерна на круг. Вони завоювали перше місце у змаганні молодих кукурудзіводів країни.

Тепер на величезній площі посівів кукурудзи повним господарем є механізована ланка. Юнакам і дівчатам цих ланок треба допомогти краще оволодіти технікою і передовим досвідом обробки кукурудзи. Передові механізатори країни навчилися водити звичайні машини на підвищених швидкостях. Так зробили одеські трактористи: збільшивши швидкості наявних тракторів, вони значно розширили механізований обробіток кукурудзяних полів. Їхній досвід треба широко розповсюдити.

Пам'ятайте, товариші, мудру раду Микити Сергійовича Хрущова: «Ви повинні, як бійці перевіряють свою зброю перед боем, перевірити, як підготовлені всі засоби виробництва — трактори, машини, насіння, як підготовлені люди до того, щоб успішно провести сівбу у найкращі строки».

На допомогу трудівникам села поспішають із міст молоді робітники, інженери. Вони добровільно ідуть на постійну роботу в колгоспи та радгоспи. Цей патріотичний почин належить молодим москвичам. Їхній приклад наслідує молодь Ленінграда, Мінська, Уфи, Володимира, Омська та інших міст.

Щасливої дороги, товариші! Надіємося побачити вас доплесненими бійцями кукурудзяного фронту!

Робоче місце комсомольського працівника і активіста — в ланці, у бригаді, у колгоспі і радгоспі там, де безпосередньо виконуються взяті зобов'язання, де йде основна боротьба за врожай. Адже резолюціями і промовами, коли вони не підкріплені організаторською роботою, кукурудзу не виростиш. А щоб стати хорошим помічником молоді, комсомольський ватажок повинен сам багато знати і вміти: знати агротехніку і економіку сільськогосподарського виробництва, передовий досвід і досягнення нау-

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 33 (384)

П'ятниця, 17 березня 1961 р.

Ціна 2 коп.

СЬОГОДНІ НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ:

Одержати високий урожай кукурудзи
на великих площах

З ПЛЕНУМУ ОБКОМУ КП УКРАЇНИ

Третя весна семирічки з кожним днем владно вступає в свої права. Наближається час, коли трудівники колгоспів і радгоспів області, як і всієї республіки, вийдуть в наступ на кукурудзяному фронті.

Чи все готове до сівби — техніка, насіння, добрива, — щоб забезпечити врожай качанистої по 50 і не менше центнерів зерна з кожного гектара посіву? Обговоренню цього питання був присвячений пленум обкому КП України, який відбувся позавчора в Кіровограді.

З доповіддю «Про хід виконання зобов'язання по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи на великих площах» виступили секретарі Олександрійського райкому партії т. Івашкевич і Петрівського — т. Білоножко.

Доповідь в другому питанні порядку денного «Про план впровадження передових методів праці і досягнень радянської сільськогосподарської науки в колгоспне і радгоспне виробництво області на 1961 рік» зробив секретар обкому КП України т. Кравченко Л. Г.

Пленум також розглянув організаційне питання. У зв'язку з переходом на іншу роботу, пленум увільнив від обов'язків секретаря і члена бюро обкому партії т. Тясто А. І.

Секретарем обкому партії і членом бюро обрано т. Плющенко В. В.
На пленумі з промовою виступив перший секретар обкому КП України Ф. Г. Мартинов.

Сесії Кіровоградської обласної та міської Рад депутатів трудящих

15 березня відбулася перша сесія обласної Ради депутатів трудящих восьмого скликання.

Сесія обрала виконавчий комітет обласної Ради депутатів трудящих. Головою виконкому обрано Г. А. Турбая, першим заступником голови — М. О. Августова, заступниками голови — О. С. Єгорова і П. В. Корнєєва, секретарем виконкому — К. Г. Жука.

Сесія затвердила завідуючих відділами і начальників управлінь облвиконкому та утворила постійні комісії.

Сесія розглянула питання «Про завдання місцевих Рад депутатів трудящих області по виконанню рішень січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України (1961 рік)». Доповідь по цьому питанню зробив голова облвиконкому Г. А. Турбай.

* * *

14 березня відбулася перша сесія Кіровоградської міської Ради депутатів трудящих восьмого скликання.

Сесія обрала виконавчий комітет в складі 11 депутатів. Головою міськвиконкому обрано В. М. Германа, першим заступником голови — Г. О. Анохіна, заступником голови — О. Т. Дегтярюк, секретарем виконкому — В. Ф. Кузьменка.

Сесія також розглянула і обговорила доповідь голови виконкому міської Ради депутатів трудящих В. М. Германа «Про заходи по благоустрою міста в 1961 році».

Велика радість нещодавно трапилась в житті Іни Журавлової, свердловської заводу «Червона зірка». Їй присвоєно звання ударника комуністичної праці.

На знімку: Іна ЖУРАВЛОВА.

Фото О. ШАРИКОВА.

ПОЧАЛОСЯ вечірнє доіння, коли на ферму зайшов секретар бригадної комсомольської організації Володимир Ковальов.

— Дівчата, ви ж не забули? Сьогодні понеділок.

— А хіба що?

— Заняття політгуртка.

— Це ми пам'ятаємо. Ось упораємось і прийдемо.

— Глядіть, не запізнивайтесь...

І Володимир пішов. Ще довго у корівнику дзенькали відра, пнілося пахуче молоко у бідонах.

Нарешті доярки впоралися з доінням.

— Ну що ж, Валю, Віро, підемо до клубу, — сказала подругам Клава Лисенко.

Поки дійшли, в кімнаті зібралися майже всі слухачі гуртка по вивченню історії КПРС.

Сьогодні у нас мова йтиме про рішення снічного Пленуму ЦК КПРС, — сказав, звертаючись до них, пропагандист М. К. Філіпенко. — Але перш за все коротко повторимо матеріал, вивчений на попередньому занятті.

Пропагандист ставить запитання, які впливають із звернення до народів усього світу представників комуністичних і робітничих партій, прийнятого на Наряді у Москві. Комсомолки Валентина Набока, Клава Лисенко, Таїса Степанчук дають вичерпні відповіді. Дівчата вміють не тільки старанно доглядати корів, але й з підручником дружать, цікавляться важливими політичними подіями, уважно вивчають рішення партії.

Потім Микола Кирилович починає виклад нової теми. Те, що він говорить, зацікавлює кожного. Всі шістнадцять слухачів не зводять очей з пропагандиста, ловлять кожне його слово, разом з ним пригадують те, що не дороблено в їхньому колгоспі імені Леніна. Механізація ферми — ось що головне тепер. Без

неї не можна знизити собівартість молока, м'яса, збільшити доходи колгоспу. Набагато краще треба про корми дбати, і без кукурудзи тут ніяк не обійтись.

Микола Кирилович — пропагандист досвідчений, бо вже не перший рік передає свої знання слухачам, разом з ними і сам вчиться. Він досконало знає справи у бригаді, на фермі, життя односельчан і в своїх лекціях на заняттях наводить багато місцевих фактів, чим викликає високу активність слухачів.

Ось і на цей раз заходить розмова про господарські непорядки.

— Ще б пак, — обурюється Віктор Кривенко, — керівників артілі у бригаді побачиш хіба що раз у місяць.

— Зараз гній треба вивозити, а ланковий Іван Дробиш про це і не думає. Он які «Альпи» біля ферм повиростали, — додає котрас з доярок.

В рішеннях Пленуму, — веде далі пропагандист, — перед тваринниками поставлені великі зав-

дання. Всі ви добре знаєте про славний почин Марії Савченко, нашого земляка Леонтія Лукашевського. Зараз є тисячі їх послідовників, в тому числі і в нашому колгоспі. Он доярки першої ферми звялися доглядати по 24—26 корів, борються за те, щоб до дня відкриття XXII з'їзду дати країні 500 тонн молока. А в нашій бригаді справи йдуть поки що погано.

Працюємо від душі, стараємось, а показники низькі, — додає Галина Оськіна. — Чому? Бо майже все вручну робиться. Правда, в одному корівнику впроваджене механічне доіння. Але моториста Степана Ковальова не допросиш завести двигун.

Допізна тривала ця ділова розмова. Кожний висловлювався відверто, говорив про наболіле, обіцяв трудитися ще наполегливіше, бо саме так вчить господарювати кожний рядок партійного Пленуму.

П. БІЛЯКОВ,
наш позаштатний кореспондент.
Новгородківський район.

ВІСТІ З ПОЛІТШКОЛ

ПОНАД 30 членів ВЛКСМ вивчають біографію В. І. Леніна в гуртку політосвіти, створеному при комсомольській організації колгоспу «Комінтерн» Ново-Миргородського району. Заняття проводяться в клубі, і тому досить часто розповідь про діяльність В. І. Леніна в засланні, про керівництво ним збройним повстанням в 1917 році приходять послухати юнаки і дівчата, не записані до гуртка. Зацікавлювати їх допомагає наочна агітація, вдале використання мало-відомих фактів, уривків з художніх творів, присвячених вождю пролетаріату.

В. БАБЕНКО,
пропагандист.

У ГУРТКУ «Комунізм — практичне завдання нашого покоління», який працює при комсомольській організації міськхарчкомбінату, навчається багато неспілкової молоді. Юнаки і дівчата охоче відвідують заняття, завжди уважно слухають пояснення керівника гуртка комуніста т. Веретенникова.

Систематично перед початком занять пропагандист знайомить слухачів з найважливішими подіями у міжнародному житті, розповідає про успіхи, яких добиваються трудящі нашої Вітчизни.

Л. ЛОДКІН,
секретар комсомольської організації міськхарчкомбінату.
м. Кіровоград.

ЙДЕ ПО БУДОВІ

САМОСКІД, на мить зупинившись, вивалив на дощатий поміст бетонну суміш. Поруч, підтримуване тросами підйомного крану, стояло цебр. Декілька робітників швидко орудували лопатами: треба скоріше подати наверх

ці настільки з'явилося щось подібне до широкого чоуна з підвищеною передньою частиною. Біля нового бункера працює лише один робітник. Його обов'язки — зачепити крюки строп підйомного крану за скоби бункера і підняти циток, щоб бетон перелився у цебро. Не треба доводити, наскільки це легше, продуктивніше, дешевше.

Або ж і це один епізод з технічної творчості раціоналізатора. Коли звели і перекирили останній поверх чергового об'єкта — корпусу лварного цеху сірого чавуну на заводі «Червона зірка», потрібно було утеплити стелю. А це означає — придбати тисячу квадратних метрів спеціальних плиток, кожна з яких коштує 2 карбованці 80 копійок. Дорозувато. Тим більше, що поруч, на подвір'ї заводу, лежать тонни шлаку, який цілком підійде для цієї мети. А що це саме так, М. Мельниченка переконливо зробили ним розрахунки. Ефект від впровадження цієї пропозиції — 9 тисяч карбованців.

Запропонована Миколою Мельниченком заміна марки сталі для залізобетонних труб водозливу заощадила сто тисяч тонн дефіцитної арматури. Багато цінних винаходів на рахунок раціоналізатора, хоч біографія у нього ще зовсім коротка — Миколі лише 26 років.

Закінчивши будівельний технікум, юнак працював у Заполяр'ї. В рідне місто повернувся досвідченим будівельником. Став навчати у вечірньому політехнічному інституті.

— Знаєш потрібно багато, — говорить Микола. — Адже нам ще стільки вдовинали всього, стільки винайти треба!

Безумовно, рахунок, відкритий молодим винахідником, ростиме. Тому, що оком розсудливого господаря оглядає він будову, намагаючись у кожну справу внести щось нове, передове.

А. ЧАЛІЙ,
м. Кіровоград.

ГОСПОДАР

бетон, поки мороз не скував його.

Немов би звичайна для будівельного майданчика картина. Та начальника першої будівельної дільниці Кіровоградського будтресту № 6 — Миколу Артемовича Мельниченка, вона дедалі більше непокоїла. Затримуються роботи, з кожним днем товщає шар примерзлого до помосту бетону, а головне, столяють робітників ця нелегка і примітивна праця.

Потрібен бункер — це зрозуміло йому давно. Але з чого його виготовити? З заліза? Тільки ж бетон так міцно примерзне до стінок, що без вібраторів не вивантажеш. На думку прийшло інше: а що, коли зробити дерев'яний бункер, розрахувавши тиск на дошки, а стінки зробити утепленими?

Не пройшли марно просяжені за кресленнями години. Одного ранку на міс-

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
17 березня 1961 р., 2 стор.

У СЕЛІ Малє Друкове кілька місяців тому секретарем бригадної комсомольської організації обрана доярка Антоніна Сергієнко. Дівчина спочатку розгубилася — не знала з чого почати. Та шире бажання виправдати довір'я допомогло знайти головну ланку в роботі. Антоніна не соромилася запитати старших, звернулася по допомогу до секретаря комсомольської організації артілі Миколи Адамєнка, багато корисного почерпнула і на семінарі бригадних секретарів при райкомі ЛКСМУ.

Тепер беззастенливо первинної організації неухильно зростає. Доярка Лариса Мірошинченко стала агітатором, певні доручення виконують й інші члени ВЛКСМ. В житті комсомольців ніби влився свіжий струмінь, їх діяльність наповнилася новим багатим змістом.

Цю замітку редакція одержала від свого активного юнкора Леоніда Липи з Бобриньського району.

А ось ще один лист: «Думка написати до газети про комсомольського вожака, — пише А. Педченко з с. Ново-Станкувата Добровеличківського району, — прийшла не сама собою. Не раз я чула, як колгоспники, обговорюючи ту чи іншу справу, наголошували на тому, що без допомоги комсомольського секретаря немислимо здійснити той чи інший захід».

Мова йде про Анатолія Шараєвського. Недавно ком-

сомольці обрали його своїм вожаком. За короткий час справи в організації поліпшились. Створені гуртки художньої самодіяльності, регулярно проводяться політзаняття, щотижня виходить радіогазета...

Обраному секретареві комсомольці виявили велику честь, вони довірили своєму товаришу керівництво колкестивом, вихованню молоді. Переважна більшість активістів прагне виправдати це довір'я, виконати почесне доручення яко-

ОГЛЯД ЛИСТІВ

мога краще. Але, нічого гріха таїти, не перевелися у нас ще й такі «вожаки», які зневажають, нехтують довір'ям комсомольців, високе громадське доручення виконують абияк.

Другий рік працює секретарем первинної організації у колгоспі імені Дмитрова Компаніївського району Леонід Бондаренко. Нічим, крім безініціативності, байдужості до потреб і запитів молоді не позначена його діяльність. На минулих звітно-виборних зборах він визнав свої помилки, пообіцяв працювати краще. А що ж виходить на ділі? Збори комсомольців не скликаються по декілька місяців, в п'ятій бригаді досі немає групорга. Окремі комсомольці по півроку і більше не сплачують членських внесків. Ще торік в члені ВЛКСМ були прийняті М. Даниленко та Л. Коваленко. Але секретар первинної організації досі не знайшов часу, щоб послати цих людей в райком комсомолу для одержання квитків.

Первинна організація може і повинна зробити багато корисних справ, коли б Л. Бондаренко енергійніше взявся за роботу. В артілі є на кого рівнятися, є з кого брати приклад. Тут працюють такі передовики як дояр Віктор Кирилов, механізатори Борис Кирилов, Володимир Редька та інші. Але їх багатий досвід ніхто не переймає, бо цим питанням не займається первинна організація і в першу чергу Л. Бондаренко.

Подібний сигнал надійшов із с. Ново-Павлівки (Хмельський район). У минулому звітному періоді секретару первинної організації Володимир Малишко працював непогано. Комсомольці вдуже виявили йому довір'я. Але Володимир залінився, довір'ям товаришів тепер зневажає. За чотири місяці він спромігся провести лише одні збори. Про яку ж участь комсомольців у здійсненні поставлених ним перед молоддю завдань може йти мова?

Пасивність таких і подібних секретарів первинних організацій веде до того, що

Горілка веде до злочину

ОГЛЯД юнака зупинився на динаміку, з якого чути спокійні, але жакливі слова: «...Хохлов — хронічний алкоголік; інженера Іванєвського горілка привела до повного морального розкладу, він давно не працює, втратив свою любиму професію; Склярів — загорівся біля двигуна, будучи п'яним; Артеменко — наніс ножові удари...»

Слова заповнювали кімнату і ставали все суворішими, гучнішими.

Юнак вмить скопився. Це люди його села, знайомі,

товариші! І раптом він зрозумів: трансляють по місцевому радіо тематичний вечір «Самогонуваріння — це злочин».

Зал Михайлівського сільського клубу, Олександрівського району, був переповнений. З великою цікавістю присутні слухали кожний виступ.

Вечір, який підготували разом із Олександрівським районним Будинком культури працівники райкому партії і міліції, пройшов дуже цікаво.

Д. ПОЛІЩУК,
юнкор.

ініціатива молоді, її щире прагнення принести якнайбільше користі колгоспу, підприємству нашоухується на байдужість. Не можна спокійно читати листа молодого тракториста Володимира Аракелова (колгосп імені Ілліча Хмельницького району). Хлопець вже три роки працює на тракторі, закінчив школу передового досвіду, має палке прагнення вирощувати кукурудзу на комсомольських гектарах і допомагати тваринникам у механізованій переробці кормів. Комсомольські збори підтримали цей задум Володимира.

Але голова колгоспу Г. М. Діордіца не зважив на ініціативу молоді. Після його категоричної відмови мало в кого не опустяться руки. Невже у комсомольських ватажків неvistачає настирливості, щоб довести почату справу до кінця, вразити решт задовольнити благородне прагнення В. Аракелова.

«50 центнерів кукурудзи на 100 тисячах гектарів!» — таке зобов'язання сільських комсомольців області на 1961 рік. Численні сигнали, які надходять до редакції, свідчать про те, що секретарі деяких первинних організацій проявляють млявість і, в чеканні якихось особливих вказівок, не мобілізують молодь на боротьбу за врожай. Невідомо, чого вичікує секретар комсомольської організації колгоспу імені Радянської Армії Євген Душок (Голованівський район). Тут досі не визначені зобов'язання молодих кукурудзозоводів, юнаки і дівчата не знають, на яких ділянках вирощуватимуть вони качанисти. Про це пише нам у своєму листі юнкор Станіслав Лисий.

Бути комсомольським вожаком — значить вміти поговорити з людьми по душах, в кожному окремому випадку дати дружнню пораду, організувати юнаків і дівчат, спрямувати їх енергію у потрібне русло. Зовсім інакше поводить себе секретар комітету комсомолу артілі «Україна» Ново-Українського району Євген Балашов. Цей, з дозволу сказати, вожак веде себе зрозуміло, відмажується від слухання зауважень членів комітету. «В бригадах, на фермах він рідкий гість, — пише Микола Білов, заступник секретаря комсомольської організації першої бригади. — Коли ж я йому, як член комітету, зробив зауваження, то у відповідь почув: «Не сунь свого носа, куди тебе не просять»?!». Є. Балашов пасивно ставиться і до своїх службових обов'язків — роботу клубу, яким він завідуює, довів до повного занепаду».

Секретар первинної організації — душа комсомольського колективу. Наділений великим довір'ям, вожаком, при наявності широго бажання разом з молоддю може зробити багато.

Люди, їх трудові діла, духовне зростання — ось головний критерій, яким повинна оцінюватися вся діяльність кожного комсомольського керівника.

Виховувати юнаків і дівчат, керувати ними — справа не з легких. Виконати почесну роль вихователя може ватажок, який постійно оволодіває мистецтвом роботи з людьми, задає в усьому тон, проявляє рішучість, наполегливість. Райкомі ЛКСМУ покликани виховувати, прищеплювати такі риси кожному комсомольському секретареві. Тоді первинні, бригадні організації, комсомольські групи будуть життєдіяльними, багатими.

КОМУНАРИ

КОМУНАРИ

ДЕВ'ЯНОСТО років тому, 18 березня 1871 року, над світом пролунав бойовий клич героїчного паризького пролетаріату: «Хай живе Комунa!». В цей день повсталі робітники Парижа вписали в історію революційного руху одну з найяскравіших і славних сторінок: вони повалили владу буржуазії і створили революційний уряд робітничого класу — Комуна.

Паризька Комунa зародилася в надзвичайно складній, сповненій глибокого драматизму обстановці. Французьку землю топтали чобіт пруської воячки. Німецька армія підійшла до самого Парижа. Трудящі столиці створюють національну гвардію, озброюються для оборони міста від ворога. Налякана революційним рухом, що невпинно зростає, буржуазія зраджує інтереси нації, стає на шлях капітуляції перед ворогом. Становище трудящих мас у блокованому німецькою армією Парижі з кожним днем гіршало.

Обурення трудящих мас проти зрадницької політики уряду досягло крайньої межі, коли уряд Т'єра зробив спробу обеззброїти трудящих, об'єднаних в дні облоги Парижа в національну гвардію. В ніч на 18 березня війська були кинуті в робітничі квартали Парижа. Але робітники не дали себе обеззброїти. Вони підняли повстання проти буржуазії і захопили урядові установи. Т'єр та його міністри втекли у Версаль.

ПЕРЕМОГА повстання 18 березня 1871 року покладає початок пролетарської революції. 26 березня відбулись вибори в Паризьку Комуна. В більшості своїй Комунa, як відмічав Маркс, складалася з «робітників або признаних представників робітничого класу».

Комунa проіснувала 72 дні. Незважаючи на короткочасність свого існування і несприятливі умови, вона здійснила цілий ряд революційних перетворень. Її найголовніше історичне значення полягає в тому, що вона зламала стару буржуазну поліцейсько-бюрократичну машину і створила державу нового типу — диктатуру пролетаріату. Комунa ліквідувала стару армію, замінивши її загальним озброєнням народу, ліквідувала поліцію, буржуазні суди, відокремилася церква від держави і школу від церкви. В усіх учбових закладах було введено безплатне навчання. Вона проголосила принцип виборності і звітності перед своїми виборцями всіх службових осіб.

Паризька Комунa була і законодавчим і виконавчим органом. Всі закони приймалися на засіданні Ради Комуни, а виконувались створеними з членів Комуни комісіями. Таких комісій було десять: внутрішніх справ і громадської безпеки, зовнішніх відносин, військова, юстиції, фінансів,

праці і обміну, громадських служб, освіти і продовольства.

КОМУНА була народним урядом, урядом робітничого класу. Спираючись на широку підтримку робітничого класу та його організацій, вона здійснила ряд соціально-економічних заходів, які глибоко підірвали старий суспільний порядок. Найважливіший захід Комуни — передача в руки робітників промислових підприємств капіталістів, що

втекли у Версаль або припинили роботу. Це був перший серйозний крок по шляху соціалістичних перетворень економіки.

Було здійснено ряд інших заходів, спрямованих на поліпшення становища трудящих. Комунa встановила робітничий контроль над всіма промисловими підприємствами та залізницями; створила бюро для забезпечення працею безробітних і заборонила важку нічну працю в булочних, штрафи і вирахування; конфіскувала і передала бідноті палаци і будинки буржуазії; надала відстрочку на квартиру плату; поставила на обговорення питання про восьмигодинний робочий день тощо.

У своїй зовнішній політиці Комунa висувала і відстоювала принципи загального миру, дружби і братерства трудящих усього світу. Героїчна боротьба паризьких комунарів викликала широку хвилю солідарності пролетаріату всіх країн. К. Маркс і Ф. Енгельс захоплено вітали Паризьку Комуна, закликали міжнародний пролетаріат подати їй допомогу. Вони допомагають комунарам порадами, критикою їх помилок. Проте ці поради не могли усунути головного недоліку французького робітничого руху — відсутності революційної партії пролетаріату, здатної забезпечити правильне керівництво боротьбою трудящих мас. Комунари, не маючи досвіду в боротьбі проти підступного і сильного ворога, не зуміли залучити на свій бік селянські маси.

Комунa допустила ряд серйозних тактичних помилок, які прискорили її поразку. Однією з них було те, що пролетаріат, ставши господарем у місті, не експропріював французького банку і не скористався його золотими запасами. Другою помилкою було те, що комунари, зайнявшись внутрішніми справами, не організували негайного походу на Версаль для знищення сил реакції.

У РЯД Т'єра, скориставшись пасивністю Комуни, створив 40-тисячну армію і вже 2 квітня почав наступ на Париж. Йому на допомогу поспішив німець-

кий уряд. Бісмарк відпустив з полону для придрушення повстання 100 тисяч французьких солдатів і офіцерів. 21 травня, після тривалої облоги, 130-тисячна версальська армія вдерлася в Париж. Розпочалася вперта, жорстока, нервна боротьба на барикадах міста. В цій боротьбі паризький пролетаріат показав зразки безприкладного героїзму.

Але сили були нерівні. У комунарів не вистачало досвіду, зброї, тоді, як досвідчений ворог був озброєний до зубів. 28 травня впа-ла остання барикада комунарів, відчайдушний опір мужніх героїв був зламанний.

Історичне значення Паризької Комуни величезне. Вона підняла міжнародний пролетарський рух на небувалу висоту, послужила запалюючим прикладом для наступних поколінь робітничого класу у великій боротьбі за визволення від гніту і експлуатації.

Досвід Паризької Комуни — першої в історії диктатури пролетаріату, — глибоко проаналізований Марксом, Енгельсом, Леніним, став величезним надбанням міжнародного революційного руху, знайшов втілення в переможній Жовтневій революції в Росії.

Справа, за яку боролися комунари, торжествує сьогодні в перемогах світової системи соціалізму, в зростанні світового комуністичного і робітничого руху, сил миру, демократії і соціалізму.

О. ГОРА, доцент, завідувач кафедри марксизму-ленінізму Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна.

Всеволод ПАРХІТЬКО.

«СПРАВА» СТУДЕНТА СМІРНОВА

— Зараз не це важливо, — спокійно відповів Петро. — Важливо те, що відбувається тут. Придурманна і влаштована провокація, щоб створити черговий галас, сенсацію, а потім розписати в газетах.

Американець поморщився, а далі посміхнувся і, намагаючись бути чемним, сказав: — Що ж, я ціную вашу думку про західну пресу. Мені вперше доводиться розмовляти з росіянином так відверто.

Він вийшов. Вартові біля дверей залишилися. Петро подивився на Тоню. Вона дуже втомилася. Чотири години вже минуло з того моменту, коли їх привезли в те приміщення, а вона ні разу не нагадувала про себе, ні разу не поскаржилася на незручність. Але ж йому видно, як їй важко...

Петро підійшов до вартових. — Скільки буде продовжуватися ця комедія? Ба-

(Продовження. Поч. днів в №№ 19, 21, 25, 27, 29).

В ТРУДІ І НАВЧАННІ — ПОПЕРЕДУ

КУЗНЕЮ залізничних кадрів називають у Знам'янці технічне училище № 2. Більше 20 років готує воно висококваліфікованих спеціалістів для залізничного транспорту. 3 пошаною говорять про успішну роботу колишніх вихованців училища колійного майстра т. Ірклія, маневрового диспетчера т. Гузя, слюсаря по ремонту вагонів т. Федорова та інших.

Недавно училищу вручено перехідний Червоний прапор за перемогу у соціалістичному змаганні училищ та шкіл системи професійно-технічної освіти області.

Не самі собою прийшли успіхи в навчанні та праці. В училищі систематично проводяться технічні конференції, випускаються технічні бюлетені, проводяться лекції, турніри, змагання між групами.

Високих показників досягли учні групи № 5, які вчаться на колійних майстрів. Виробничий план вони виконали на 116 про-

центів. Велику допомогу учні подали робітникам дистанції колії. Своїми силами вони замінили і вклали 12 стрілочних переводів, 8 переводів поставили на шебель, замінили одну тисячу погонних метрів рейок. Як справжні майстри працюють тепер учні тт. Мороз, Антоноук, Івашенко, Райкович.

Ініціаторами переходу на повне самообслуговування виступили учні групи № 12, де майстром т. Джулай. Колектив групи вирішив самостійно відремонтувати кімнату гуртожитку, учбово-кімнату та майстерню.

Розвиткові творчості учнів сприяють також численні гуртки. Так, юні техніки училища представили на республіканську виставку модель спального вагона, яка була відзначена дипломом третього ступеня. А зовсім недавно учні виготовили діючу модель тепловоза серії ТЕ-3.

І. КОВАЛЕНКО, майстер училища.

У студентській Раді СРСР

МОСКВА. (ТАРС). Проблемам сучасного міжнародного студентського руху і завданням студентської Ради СРСР по розширенню і зміцненню міжнародних зв'язків було присвячене проведене позачора засідання президії Ради. Його учасники — представники молоді союзних республік, Москви, Ленінграда та інших великих вузівських центрів обговорили доповідь голови Ради Віктора Стрижка.

На засіданні прийнято заяву на підтримку конференції «круглого стола» в питаннях міжнародного студентського співробітництва і єдності, ідея проведення якої дістала широку підтримку.

Рада вирішила взяти активну участь у підготовці і проведенні Всесвітнього форуму молоді в Москві, а також VIII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Хельсінкі.

На засіданні головою Ради обрано Віктора Стрижка. Його заступниками — Володимира Бондарчука, Гранта Демірчогляна, Микола Діко і Володимира Ярового.

У Київському державному університеті імені Т. Г. Шевченка на підготовчому факультеті вчиться молодь Алжиру, Афганістану, Гани, Гвінеї, Індонезії, Об'єднаної Арабської Республіки та інших країн Азії і Африки.

На фото: на уроці російської мови. Читає Хашем аль-Хамлі (Йемен).

Фото Ю. МОСЕНЖНИКА.

чите, жінка в якому стані? Їй навіть сидіти важко. Покличте негайно начальника.

В кімнату увійшли четверо. — Збирайся, — почув Петро. Тоня хотіла, було, теж піти, але її попередили, що він піде один.

— Запрошує начальника

ся. — Петро намагався її заспокоїти.

Поліцейські підганяли. — Прощайтеся.

Петро міцно поцілував Тоню і вийшов з кімнати. Вона залишилась одна. Час тягнувся дуже повільно... «Що з Петром? Як там Валерик? Його, напевне, взяв хто-небудь з наших. Але що буде далі?»

Відпустили Тоню тільки близько сьомої години вечора.

Швидше в посольство, швидше...

Якісь будинки, провулки, площі, і ось, нарешті, вулиця Андріас Біккерверг, де містяться знайомі будівлі.

— З Петром нещастя! Виручайте!

П'ять квадратних метрів. Стеля, підлога, стіни — все бетон. В стіні іржаві металеві гаки, за них чіпляється ліжка. Його занесли вчора.

Дубовий стіл на підвісках, прикріплених теж до стіни. Маленький вгвинчений у підлогу стілець. Залізна полиця, на ній металевий кухоль. За завіскою чавунний унітаз.

Петро присів на ліжку. На ньому лежало дві брудні ковдри, до них було гідко приторкатися. Присів на стілець, сперся ліктями на стіл і так у напівдрімоті і провів ніч.

Ранком пролунав дзвінок. Наглядач приніс рушник. Петро вмився і тільки тут відчув, що вже давно нічого не їв. Той же наглядач приніс сніданок — склянку чорної бурди, від якої тхнуло гнилим, шматок хліба і маргарин.

Потім Петра повели на прогулянку. Високі бетонні стіни загороджували маленький дворик, а зверху вони були обилетени колючим дротом так, що, здавалося, небо потрапило в коштабір.

— Розмовляти забороне-

но. Заговориш — позбавимо прогулянки.

Пройшов день, і знову наступила ніч.

Опівночі двері розчинилися. На порозі стояв уже знайомий поліцейський.

— Виходи!

Пройшли по коридору у велику кімнату. За столом сиділи двоє, ті самі, що недавно супроводжували Петра до комісара.

— Ти почнеш говорити? — Ні.

— Тоді пішли. Підвели до камери.

Двері за Петром зачинилися. Півгодини пролетіли дуже швидко.

Знову привели в ту ж кімнату, Ван-Дріл змінив тактику. Він вирішив бути люб'язним і ввічливим, почав умовляти:

— Нам дуже потрібно, щоб ти заговорив. Потрібні твої визнання. Давай домовимося по-хорошому.

— Нам немає про що домовлятися. Я вимагаю звільнення.

— Послухай. Уже три години ночі. Напиши нам хоч що-небудь. Головний комісар поліції вимагає від нас хоч яких-небудь показань.

— Добре. Я напишу. Дайте мені чистий аркуш паперу.

Ван-Дріл зрадів, він слідкував, як Петро писав. «Я, громадянин Радянського Союзу Петро Васильович Смирнов, був незаконно схоплений на вулиці голландською поліцією. Я заявляю рішучий протест проти цього і вимагаю негайного звільнення. Якщо ж наді мною хочуть вчинити допит, то вимагаю присутності представника радянського посольства»

Петро Смирнов. (Далі буде).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 17 березня 1961 р., 3 стор.

МАСОВІСТЬ, МАЙСТЕРНІСТЬ — НАШ КОМПАС!

1. За пеленою астрономічних цифр

ЦОІЗД наближався до Кіровограда. Деякі пасажирні поїзди одягалися і прямували до виходу. В одному з купе сиділи юнаки і дівчата в спортивних курточках. Вони не поспішали, хоч станція Кірово-Українська була їх кінцевою зупинкою. Та й куди поспішати? Краще вийти з вагона ніким непоміченими і тихими завулками пройтись до дому.

І все ж через день — два стрінуть друзі і про все довідаються. А, можливо, вони вже й так знають про виступ кіровоградської команди на Спартакіаді УРСР?

З таким настроєм залишали вокзал наші спортсмени, повернувшись з Києва. Багатьох навіть не радували особисті успіхи: адже загалом зайняли 24 місце в республіці.

Хто ж винен у цьому? Спортсмени, які відстоювали честь Кіровоградщини на республіканських стадіонах, чи керівники і тренерські кадри спортивних товариств і організацій?

На конференції голова Бобринецької ради спортивних колективів і організації Г. Костюк зустрівся з головою ДСТ «Спартак» Г. Шульцямином.

Частіше приїждіть у район з показовими виступами, — пропонує він.

Фото В. КОВПАКА.

На протязі минулого року фізкультурно-масова робота в області набрала значного розмаху. Зросла кількість фізкультурників до 235489 чоловік, які об'єднані в 1623 колективи. Підготовлено 10136 громадських інструкторів і 5467 суддів. Яскравим прикладом росту є й той факт, що лише за минулий рік підготовлено 12 майстрів спорту СРСР (при плані 6), 13759 розрядників.

Цифри солідні, відрадні! Та якщо підготовка майстрів спорту і спортсменів

вищих розрядів радує нас, то підготовка значків ГПО викрай засмучує. Деякі тренери і голови колективів забувають, що цей комплекс є основним фундаментом, на якому будується висока спортивна майстерність.

— Тож на ділі і виходить, що від загального числа фізкультурників області комплексом охоплено лише 61925 юнаків і дівчат, — відмітив у своїй доповіді на конференції голова обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій В. Жученко.

Найбільшій фізкультурний колектив заводу «Червона зірка», у якому є біля трьох тисяч любителів спорту, за минулий рік охопив комплексом ГПО аж... 174 виробничники. Це пояснюється тим, що фізкультурно-масова робота на заводі (заступник голови ДСТ «Авангард» В. Твердоступ) ведеться стихійно, непланово. Тут досить часто трапляються випадки, коли не проводяться відбіркові змагання для участі в обласних та республіканських першостях. Не відрадні справи у червонозорівці і з виробничою гімнастикою. А в цьому колективі є 10 штатних і 22 погодинних тренерів!

Товариство «Авангард» до цього часу недооцінює роль колективу фізкультури в єдиному спортивному русі. Зовсім мляво впроваджується важка атлетика, плавання, теніс, бокс, велосипедний та інші провідні види спорту. В недостатній мірі розвивається волейбол і баскетбол серед жінок, хоч і в Кіровограді, і в Олександрії секції з цих видів ігор мають цілковиту можливість працювати на протязі всього року.

Спартакіада УРСР минулого року наочно показала наскільки низька майстерність наших спортсменів у порівнянні з спортсменами інших областей.

На Спартакіаду не було виставлено теніса і сучасного п'ятибор'я. А по велосипеду і штанзі представники Кіровоградщини навіть не одержали заліку. Це ще раз свідчить про низьку організацію навчально-спортивної роботи у товариствах. А голова бюро спортивних секцій В. Звержовський, напевне, забув, що в його функції входить контроль і координація всієї навчально-спортивної роботи в області.

За останній час зовсім не проводились методичні конференції тренерів, не затверджені збірні команди до Спартакіади 1963 року. Невже це не тривожний сигнал? А Спартакіада 1962 року по зимових видах? При такій млявій підготовці можна зайняти і останнє місце в республіці, а потім збирати актив і думати-гадати: «чому та як?»

Отже, кожна велика цифра, записана у паперах спортивних планів і досягнень, повинна говорити за себе без зайвої фальші. За нею, перш за все, слід бачити людей з високою спортивною майстерністю. Менше, та краще!

2. Виховувати з перших кроків

ОСТАННІМ часом юні спортсмени Кіровограда починають зазнавати поразок від школярів Олександрії, Устимівського і Голованівського районів. Чому б це? Адже у селах немає ні фізкультурних залів, ні спортивних шкіл, ні платних тренерів.

Але, як бачимо, там, де керівники товариств разом з відділами народної освіти, вболівають за спорт юних, там і успіхи забезпечені. Прикладом може бути команда олександрійців, яка в комплексному заліку обласної спартакіади зайняла перше місце.

Школярі Кіровоградщини на XV республіканській Спартакіаді зайняли 15 місце. В 1958 році вони вибороли 9, а в 1959 році — 10 місце. Отака нерівномірна спадна прогресія пояснюється тим, що до Києва їдуть в основному лише команди Кіровограда і Олександрії.

Ні з Рівнянського, ні з Петрівського, ні з Компаніївського районів сформувати збірні команди ні теоретично, ні практично неможливо. У школах цих районів не тільки занедбана секційна робота, а й уроки фізкультури проводяться на низькому методичному рівні.

Звідки ж в області візьметься масовість спорту школярів? І про яку майстерність в даному разі може йти мова взагалі?

Та й дитячі спортивні школи Кіровограда ще не стали справжнім ядром підготовки рекордсменів. До якого часу, наприклад, до команди майстрів класу «Б» будуть залітати «варяги»?

Чому школа не виховала необхідну кількість талановитих футболістів?

Факультет фізичного виховання Кіровоградського педінституту (завідувачий кафедрою т. Купріянов, декан т. Чистов) не цікавиться якістю спортивної підготовки школярів, в недостатній мірі допомагає в підвищенні спортивно-технічних результатів у масових і спеціальних школах. Ще не зовсім налагоджена шефська робота студентів III—IV курсів з учнями молодших і старших класів.

Особливу увагу слід приділити школам-інтернатам. Домогтися того, щоб кожен учень V—X класів на протязі року взяв участь у 2—3 велосипедних, лижних та інших туристських походах. Відділам народної освіти потрібно зміцнити матеріальну базу.

Провідні спортсмени міст і районів області, нарешті, повинні втрутитися в спортивне життя учнів. Необхідно вже зараз приступити до спорудження нових і налагодження старих волейбольних і баскетбольних майданчиків, добре продумати плани міжкласних змагань. Але перш, ніж змагатися, треба тренуватися. Тож райкоми комсомолу разом із районними радами товариств повинні для цього підготувати комсомольців-спортсменів.

— Кіровоградському міському комсомолу, крім тренерського шефства, добре було б методом народної будови спорудити спеціальний стадіон для юних спортсменів, — запропонував на конференції декан факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту тов. Чистов.

Нотатки з конференції обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій

3. Б в селах багатирі!

НА ТИСЯЧІ гектарів розкинулася степи Кіровоградщини. На них трудиться великий загін хліборобів. Дуже хлопці водять трактори і комбайни, за смаглі дівчата господарюють на фермах.

А коли б їм додати спортивного вогника, то молоді гори перевернула б не тільки в сільському господарстві, а й у спорті.

Керівництво ДССТ «Колгоспник» у 1961—1963 роках повинне приділити максимум уваги проведенню змагань в колективах і між колективами з таким розрахунком, щоб кожний з них на протязі року брав участь у 5—6 змаганнях, а кожен спортсмен — 8—10 разів. Адже на III Спартакіаду народів СРСР потрібно буде разом із збірними командами області представляти і колгоспний колектив фізкультури. Для цього вже зараз слід зайнятися виявленням кращих колективів і вести навчально-тренувальну роботу.

Товариства «Авангард», «Спартак» та інші повинні взяти шефство над колгоспними фізкультурниками, не менше одного разу на місяць виїждити туди з показовими виступами для подання практичної допомоги.

Є в селах багатирі! Їх тільки слід виявляти і тренувати. Маяком колгоспного колективу може бути артіль імені Першого Травня Ново-Українського району.

Делегати справедливо вимагали, щоб обком, райкоми комсомолу активніше співпрацювали первинній організації на піднесення великого спорту на селі.

Виступає, наприклад, на конференції Микола Дорошенко з колгоспу імені Орджонікідзе Устимівського району. Десятьки запитав поставив він перед обласними організаціями: «Чому у селі немає спорту?», «Коли у нас буде дитяча спортивна школа?», «Як бути з транспортом?» і т. д.

Та про найголовніше Микола забув: а що ж він, разом з товаришами, зробив, щоб у його селі був справжній спорт?

Народна скарбниця багата на цікаві ігри. Вони включають в себе і біг, і стрибки, і боротьбу, тощо. Чи не пора,

молоді ентузіасти, відновити ці народні ігри? Адже вони теж сприятимуть і масовості, і майстерності.

На Кіровоградщині є хороші спортсмени.

В складі збірних команд успішно виступали майстри спорту Ю. Володін, В. Веригіна, Н. Горбенко, О. Пуртов, М. Гусельников. Це і є маяки, на які повинні рівнятися тисячі фізкультурників області.

Обласна конференція постановила в найближчі два роки домогтися, щоб на

Під час перерви тепла розмова відбулася між штангістами Леонідом Сердюком (Долинська), Миколою Рудченком (Ульяновка) та тренером з гребл Євгеном Репняком.

— Головне — любити свою справу, знаходити підхід до кожного спортсмена, — говорить Л. Сердюк своїм колегам.

Фото В. КОВПАКА.

кожних 15—20 фізкультурників припадає один громадський інструктор і суддя по спорту; обласній та міським радям Союзу спортивних товариств і організацій запропоновано поліпшити зв'язок з сільськими спортсменами. Директори дитячих спортивних шкіл тт. Паша і Павлюкевич повинні поставити роботу так, щоб школи стали справжніми центрами виховання спортсменів вищих розрядів. До першого квітня цього року вирішено укомплектувати і регулярно проводити тренування збірних команд області і колективів фізкультури з видів спорту, які входять у залік програми Спартакіади народів СРСР.

Після конференції відбувся пленум обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій. Головою обласної ради обрано В. А. Жученка.

В роботі конференції взяв участь і виступив з промовою заступник завідувачого відділом пропаганди і агітації обкому КП України Д. С. Сиволап.

В. ЮР'ЄВ.

У високу небосхил піднімається гігантський лайнер. Ним управляє сміливий юнак. Поки що це — мрія багатьох хлопчиків. Але подивіться ось на цих, майбутніх пілотів, як вони уважно розглядають планери власної конструкції. Це — Саша Кучер, Саша Кухаренко та Гриша Гриняй з Іванівської восьмилітньої школи Кіровоградського району.

Фото І. НАЗАРУХІНА.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР «МИР». Художній фільм «Панічна райдуга». Початок о 10 год. ранку, 12 год., 2 год., 4 год. дня, 6 год., 8 год., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Художній фільм «Стрибок на світанку». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 7 год. 30 хв., 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Художній фільм «Таємниця затонулого корабля». Початок о 9 год. 40 хв., 11 год. 20 хв. ранку, 1 год., 2 год. 40 хв. «Літак відходить о 9». Початок о 4 год. 40 хв. дня, 6 год. 30 хв., 8 год. 20 хв., 10 год. 10 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». «Віно в день застряглого», «Тіні на тротуарі», «Радянська Україна» № 8/61, «Іноземна хроніка» № 3/61. Демонструється з 10 год. ранку. Художній фільм «Шибеник». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Лідирує Агафонов

На півфіналі першості СРСР з міжнародних шашок зіграно п'ять турів. В четвертому поєдинку москвич Білтштейн виграв у Жадіна (Естонія). Лідер гурніра москвич Агафонов переміг кандидата у майстри Сементі (Білорусія). Інші зустрічі закінчилися з нічийним результатом.

У п'ятому турі представник Узбекистану Гуляев виграв у москвича Верете. Майстер спорту Сімонян (Азербайджан) взяв реванш над естонцем Жадініним. Після п'яти турів лідирує Агафонов, який набрав 4 очка. На пів очка від лідера відстав азербайджанець Сімонян. Сретенський і Петров мають по три очка.

Змагання тривають.